

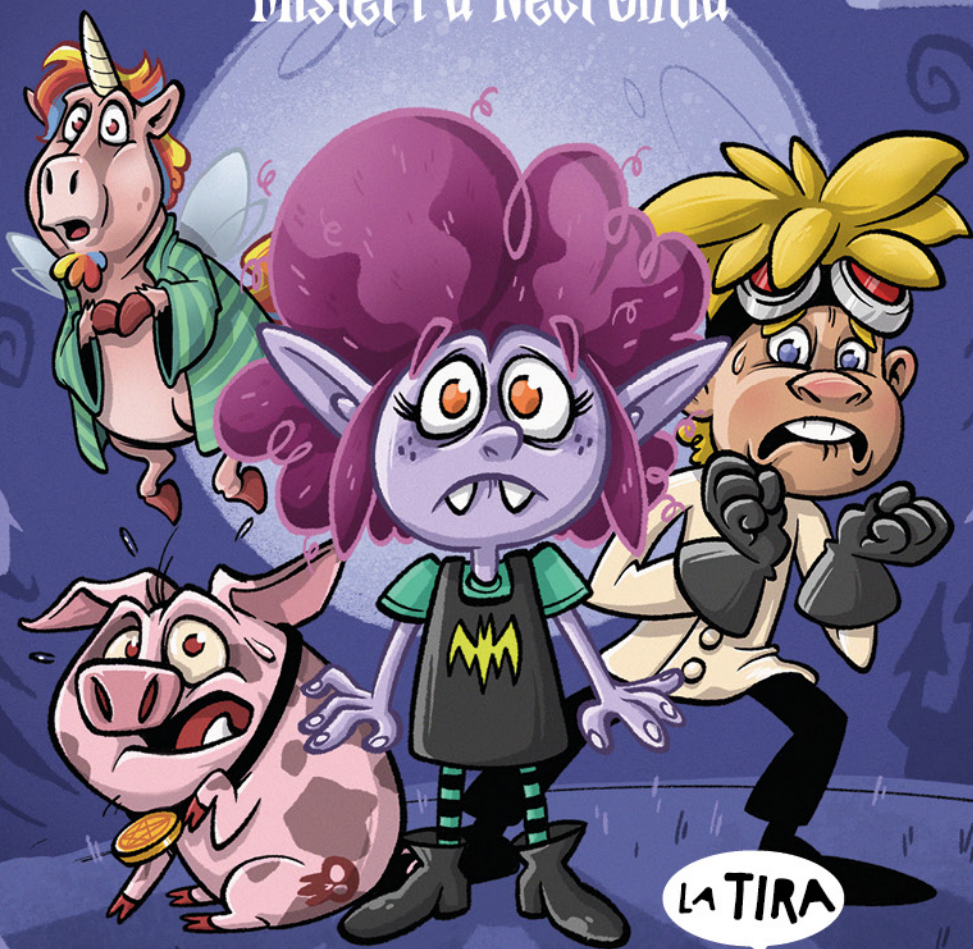
Jacobo Feijóo

Martín Rodríguez

CLAUS

Misteri a Necròntia

LA TIRA

bromera

Què és el primer que fa una *influencer* com jo? Presentar-se! Em dic **Carmilla Lefanú** i aparente més o menys la teua edat. Dic «aparente» perquè soc una vampira, i l'edat dels vampirs és el nostre secret més ben guardat. Al cap i a la fi, som molt presumits i ens encanta el glamur. També soc valenta i entusiasta. Tot em sembla interessant!

Encara que estic morta (els vampirs estan morts, ja ho saps), sembla plena de vida i és fàcil fer-me riure. M'agrada jugar als escacs, fer surf –encara que els vestits de surf amb tots els seus colors em queden una mica estranys amb el to de la meua pell– i el pollastre amb allada. M'encanta el pollastre amb alls! Això que els vampirs tenim por de l'all és mentida. El que passa és que posar-se collarets d'all ens sembla prou coent, la veritat, i d'ací ve la fama que no ens agrada l'all.

El meu amic Lazlo i jo vivim a **Necròntia**, la terra dels horrors, els espants, les pors, les paüres, els terrors i les esgarriances. L'himne de Necròntia diu:

*Sí eres un d'aquells poregosos
que odien tremolar,
fuig d'ací perquè Necròntia
no és apta per a covards.*

El més divertit de Necròntia és que ací les coses estranyes són normals, i les normals... bé, ací és normal ser zombi, dona lloba, bruixot (borinot o d'altres varie-

tats de màgia), espectre, cosa-sense-cap-que-espanta, mocs-a-manta (això, millor que no sàpies què és, pel teu bé), malson, monstre i coses així. També hi ha un donyet simpàtic anomenat **Galopín** que un dia es va perdre pel bosc i arribà a Negròntia. Més tard es va fer amic d'un polp de tres ulls anomenat **Kraky** i, finalment, va decidir quedar-se a viure ací. En fi, ja pots imaginar-te del que et parle.

Lazlo i jo tenim una agència de detectius anomenada **Mortis Causae** amb la qual investiguem misteris i casos paranormals d'allò més estranys.

Lazlo és un científic intel·ligent, escèptic i metòdic que no té rival. Però també és veritat que li falta imaginació i és una mica cagarrita. Quan la ciència no pot explicar alguna cosa, Lazlo es posa nerviós i es mor de por. Ah! I quasi mai somriu. Diu que per a ser un científic respectable cal fer cara de seriós tot el dia, encara que coste esforç.

També viu amb nosaltres **Chong Duy**.

Si penses que és un gos estrany..., doncs no, vas per mal camí. Chong Duy és un porc. I es diu així perquè és un porc vietnamita, d'aquells xicotets i

simpàtics. El seu nom significa 'el que menja com un pardal'. Això sí:

CHONG DUY:

- És un porc molt polit
- És la nostra mascota
- És un porc satànic

Bé, en realitat no li agrada que li diguen satànic perquè ho considera una expressió una mica coenta. Chong Duy és una mascota molt sensible i això implica dues coses:

- En lloc de porc satànic, prefereix que li diguen porc mefistofèlic. Això de diabòlic o demoníac tampoc no li agrada massa.
- Quan s'enfada... Bé, això t'ho explicaré després, que en aquesta història Chong Duy s'enfadà i..., puf, ja veuràs el que va ocórrer.

Però millor si vaig per ordre i t'explique com va començar tot aquest embolic. Com dic sempre que comença la diversió...

Em vestiré per a l'ocasió!

Aquell dia començà amb una bona notícia.

–Dos mil seguidors nous!

Aquestes coses em posen molt contenta i m'omplin d'orgull. No puc queixar-me, considerant que només puge fotos dels meus vestits, però, escolta..., és el que té ser elegant i glamurosa. On hi ha nivell, hi ha nivell. I no cal dir res més, què caram!

En escoltar-me, Lazlo aspirà aire de manera sonora i profunda. És per l'asma, però la veritat és que això el fa semblar un científic sinistre, encara que jo crec que més bé recorda una aspiradora avariada. Fidel al seu estil de científic, em contestà amb aquesta veu afònica que té, com una exhalació:

–Un increment d'un 27,6% des d'ahir. Quasi tots et donen cinc estrelles. Dels teus seguidors, set de cada deu prefereixen la roba negra. Només a un de cada deu li agrada el color marró-caca-de-gallina-descomposta i a nou de cada deu els agrades tu.

–I a l'últim de tots aquests per què no li agrada? –li vaig replicar, estranyada.

–Aquest és un *hater* que odia a tothom. Es diu @stultus, però em vaig assabentar que el seu vertader nom és Manolín. Diu que eres una envanida i una coenta.

Chong Duy va intervindre grunyint fins a dues vegades, amb clar disgust.

Com ja t'hauràs adonat, soc una de les *influencers* de moda més importants del moment. Els meus seguidors es compten per centenars de milers i en tinc més i més diàriament. La raó del meu èxit és que sé triar la millor roba al millor preu. Però guardes un secret.

–Aí... –em vaig queixar, una mica moixa.

El meu problema és que soc una vampira. I, clar, tots saben que els vampirs no es reflecteixen en els espills, en els vidres, en les càmeres de fotos ni en els vídeos. Per això ningú pot demostrar que existim, és impossible fer-nos fotos!

–No hauries de prendre-t’ho malament –em va contestar Lazlo amb la seua veu d’aspiradora–. Eres divertida i glamurosa. Tota una diva. Visca la diva! Dic..., visca la vida! O fins i tot..., visca la vida de la diva!

Lazlo a vegades s’embolicava amb les paraules i després es quedava una estona pensant en l’embolic que s’havia armat. Es va rascar el cap tractant d’entendre el que ell mateix havia dit.

